

36/2009. (VII. 22.) KHEM rendelet

a távhőszolgáltatás csatlakozási díjának és a lakossági távhőszolgáltatás díjának, valamint a hőenergia távhőtermelő és a távhőszolgáltató közötti szerződésben alkalmazott árának meghatározása során figyelembe veendő szempontokról, és a Magyar Energia Hivatal által lefolytatott eljárásban kötelezően benyújtandó adatok köréről

A távhőszolgáltatásról szóló 2005. évi XVIII. törvény 60. § (2) bekezdés *d)* és *e)* pontjában kapott felhatalmazás alapján - a pénzügyminiszter feladat- és hatásköréről szóló 169/2006. (VII. 28.) Korm. rendelet 1. § *a)* pontjában meghatározott feladatkörében eljáró pénzügyminiszterrel egyetértésben - a közlekedési, hírközlési és energiaügyi miniszter feladat- és hatásköréről szóló 133/2008. (V. 14.) Korm. rendelet 1. § *b)* pontjában meghatározott feladatkörömben eljárva a következőket rendelem el:

1. § E rendelet hatálya kiterjed

a) a távhőszolgáltatóra,

b) a távhőszolgáltatóval hőenergia vásárlási szerződéses jogviszonyban álló, a távhőszolgáltatásról szóló 2005. évi XVIII. törvény (a továbbiakban: Tszt.) szerinti távhőtermelőre.

2. § E rendelet alkalmazási köre

a) a távhőszolgáltatás csatlakozási díjának,

b) a lakossági távhőszolgáltatás díjának, valamint

c) a távhőtermelő és a távhőszolgáltató közötti lakossági célú hőenergia vásárlási szerződésben előírt hőárnak a meghatározása során figyelembe veendő szempontokra terjed ki.

3. § (1) E rendelet alkalmazásában

kezdeményezés: a távhőszolgáltató olyan, a Tszt. 57/A. § (1) bekezdése szerinti kérelme, amelyben a Magyar Energia Hivaltól (a továbbiakban: Hivatal) a távhőszolgáltatás csatlakozási díjának és a lakossági távhőszolgáltatás díjának megváltoztatására irányuló javaslata elbírálását kéri.

(2) Az (1) bekezdésben meg nem határozott fogalmakat a Tszt. és a Tszt. végrehajtásáról szóló 157/2005. (VIII. 15.) Korm. rendelet szerint kell értelmezni.

4. § (1) A távhőszolgáltatás csatlakozási díjának meghatározása során - figyelemmel a Tszt. 34. § (4) bekezdésére is -, csak az új vagy növekvő hőigény ellátásához szükséges fejlesztési összegeket lehet figyelembe venni.

(2) A lakossági távhőszolgáltatás díjának megállapításánál - annak biztosítása érdekében, hogy a lakossági felhasználót kizárólag a hatékony működéshez szükséges és indokolt költségek terheljék - a távhőszolgáltató gazdálkodásának hatékonyságából adódó költségcsökkenést is figyelembe kell venni.

(3) A lakossági távhőszolgáltatás díjában kizárólag az e tevékenységhez kapcsolódóan ténylegesen felmerülő és a távhőszolgáltatási tevékenység folytatásához szükséges költségek, valamint a hatékony vállalkozás működéséhez szükséges nyereség vehető figyelembe. A költségekbe a lakossági távhőszolgáltatás céljára történő távhőtermelői tevékenység költségeit is be kell számítani.

(4) A távhőszolgáltató társaság általános működéséhez szükséges költségek, amennyiben a társaság más (nem távhőszolgáltatói és hőtermelői) tevékenységet is folytat, csak a távhőszolgáltatói (és távhőtermelői) tevékenységre eső arányos rész mértékében vehetők figyelembe. Az általános működéshez szükséges költségek felosztásának szabályait a vállalkozás számviteli politikájában és/vagy önköltség-számítási szabályzatában rögzíteni kell.

(5) Nem vehető figyelembe árképző elemként

a) a beruházás,

b) azon eszköz értékcsökkenése, amelyhez a szükséges beruházás forrását az államháztartás valamely alrendszeréből, európai uniós forrásból vagy más hasonló nemzetközi forrásból biztosították,

c) a nyereségadó,

d) a terven felüli értékcsökkenés,

e) a bírság, kártérítés, káreseménnyel kapcsolatos költség (pl. biztosítás önrésze),

f) a 2. *Mellékletben* meghatározott biztosítási költségeken kívüli egyéb biztosítások díja,

g) a 2. *Mellékletben* meghatározott személyi jellegű ráfordítások,

h) a gazdasági reklámtevékenységre vonatkozó külön törvény szerinti gazdasági reklám.

(6) Amennyiben a távhőtermelő valamely távhőszolgáltató részére kapcsolt hő- és /villamosenergia-termelésből származó hőenergiát ad el, és a termelt villamos energiát részben vagy egészben a kötelező átvételi rendszer keretében értékesíti, a távhőszolgáltató részére értékesített hőenergia árában meg kell jelennie a kötelező átvételi rendszerben való részvételből adódó gazdasági előnynek.

(7) A távhőtermelő tüzelőanyag költségének csökkenése esetén ezen hatást a távhőszolgáltató részére értékesített hő árában is érvényesíteni kell.

(8) A távhőszolgáltató tüzelőanyag költségének vagy az általa vásárolt hőenergia árának csökkenése esetén e hatást a lakossági távhőszolgáltatás díjában is érvényesíteni kell.

(9) Az (1)-(8) bekezdésekben foglalt szempontok alkalmazását és az egyes árképző elemek figyelembevételének módját e rendelet 2. *melléklete* szerinti Módszertani útmutató tartalmazza.

(10) Az árképzés szempontjából az eszközök elszámolásának és az alkalmazott módszereknek az indokoltságát a Hivatal önállóan is vizsgálhatja.

5. § (1) A Tszt. 57/A. § (3) bekezdésében meghatározott eljárás során a távhőszolgáltató által a Hivatalhoz kötelezően benyújtandó dokumentumok, adatok körét e rendelet 1. *mellékletének* 1. pontja tartalmazza.

(2) A Hivatal a hatásköreinek gyakorlásához az (1) bekezdésben foglaltakon túl - az üzleti titkot is ideértve - bekérhet minden olyan dokumentumot, adatot és információt, amely a távhőtermeléssel és a távhőszolgáltatással összefüggésben áll, ideértve távhőszolgáltatás hatékony árképzési rendszerének hosszú távú fejlesztése megalapozásához szükséges adatokat is.

(3) Ha a távhőszolgáltató a lakossági távhőszolgáltatás céljából távhőtermelőtől vásárol hőenergiát, akkor köteles a távhőtermelővel árváltoztatási kezdeményezésre irányuló szándékát legkésőbb a kezdeményezés benyújtását megelőzően 15 nappal közölni, a távhőtermelő pedig köteles az 1. melléklet 2. pontjában megjelölt adatokat a távhőszolgáltató közlésétől számított 15 napon belül, vagy legkésőbb a közlésben megjelölt benyújtási időpontig a Hivatalhoz benyújtani.

(4) A távhőtermelő és a távhőszolgáltató a Hivatal részére teljesítendő adatszolgáltatási kötelezettségének a Hivatal által előírt tartalommal és formában - elsődlegesen elektronikus úton - köteles eleget tenni.

6. § (1) Ez a rendelet a kihirdetését követő harmadik napon lép hatályba.

(2) A szélerőmű kapacitás létesítésére irányuló pályázati kiírás feltételeiről, a pályázat minimális tartalmi követelményeiről, valamint a pályázati eljárás szabályairól szóló 33/2009. (VI. 30.) KHEM rendelet 4. § (6) bekezdésében a „c)” szövegrész helyébe a „d)” szöveg lép.

1. melléklet a 36/2009. (VII. 22.) KHEM rendelethez

A Tszt. 57/A. § (3) bekezdésében és az 57/B. § (1) bekezdésében meghatározott eljárás során a Hivatalhoz benyújtandó dokumentumok és adatok köre

1. A távhőszolgáltatónak a Tszt. 57/A. § (3) bekezdése szerinti árváltoztatási kezdeményezéshez az alábbi dokumentumokat és adatokat kell mellékelnie:

a) a Tszt. 57/A. § (2) bekezdése szerinti részletes és teljes körű alátámasztását annak, hogy a távhődíjak megváltoztatását milyen körülmények és milyen mértékben indokolják,

b) a tárgyévet megelőző évre vonatkozó mérleg és eredmény-kimutatást, továbbá a lakossági távhőszolgáltatásra vonatkozó eredmény-kimutatást; saját előállítású hő esetén a hőtermelésre, illetve kapcsolt villamosenergia-termelés esetén a villamosenergia-termelésre vonatkozóan külön is,

c) a javasolt díjtételekkel és tervezett éves mennyiségekkel számított éves árbevételt, összevetve az érvényes díjtételekkel számított éves árbevétellel (díjtételek és azokhoz tartozó mennyiségek feltüntetésével), külön kimutatandó az egyéb célra értékesített hő mennyisége, ára és árbevétele,

d) saját előállítású hőenergia esetén a tüzelőanyag-költségek részletes bemutatását (díjtétel/egységárát és mennyiségét) a szerződés benyújtásával alátámasztva,

e) a vásárolt hő éves költségét (díjtétel/egységárát és mennyiségét) szerződésenként a szerződés benyújtásával alátámasztva,

f) a kezdeményezésben szereplő ár számításához figyelembe vett, a szerződés(ek)ben szereplő díjtételekből és éves mennyiségekből levezetve, összevetve a változtatni kívánt és az új lakossági távhőszolgáltatás díj alapját képező éves hőenergia-költségekkel,

g) saját tevékenységként végzett kapcsolt hő- és villamosenergia-termelés esetén a kötelező átvételi rendszerben való részvételből származó gazdasági előnynek a lakossági távhőszolgáltatási tevékenységben megjelenített összegét,

h) a lakossági távhőszolgáltatás éves mennyiségekből levezetett átlagos (átlaglakásra vonatkoztatott) éves költségét, az aktuális és az újonnan javasolt díjtételekkel számolva,
i) az ár/díj kalkuláció számítási elvét, a kalkulációban figyelembe vett tételek bemutatását,
j) a távhőszolgáltatásról szóló 2005. évi XVIII. törvény végrehajtásáról szóló 157/2005. (VIII. 15.) Korm. rendelet 4. melléklete szerinti adatokat.

2. A távhőtermelőnek a következő dokumentumokat és adatokat kell a Hivatal részére benyújtania a távhőszolgáltató kezdeményezése esetén az 5. § (3) bekezdésében foglaltak szerint, vagy a Tszt. 57/B. § (1) bekezdése szerinti hivatalból indított eljárás esetén a Hivatal felszólítására:

a) a tárgyévet megelőző évre vonatkozó éves mérleg és eredménykimutatást, továbbá a távhő célra értékesített hőre és a kapcsolatos termelt villamos energiára vonatkozóan elkészített eredménykimutatást (az eredménykimutatás adott sorait - szükség esetén - külön lapon alábontva is részletezni kell),

b) az eredménykimutatásban foglalt tüzelőanyag-költségek részletes bemutatását (a szerződés szerinti vagy a ténylegesen kifizetett árból való levezetését) a szerződés benyújtásával alátámasztva,

c) az aktuális árakon számított éves árbevétel a hő- és a villamosenergia-értékesítés tekintetében külön-külön (a hőértékesítés árbevételét távhő célra értékesített és nem távhő célra értékesített, a villamosenergia-értékesítés árbevételét kötelező átvétel keretében értékesített és egyéb módon értékesített bontásban kell megadni),

d) az ár/díj kalkuláció számítási elvét, a kalkulációban figyelembe vett tételek bemutatását,

e) annak bemutatását, hogy a lakossági távhőszolgáltatási célra értékesített hőenergia árában hogyan jelenik meg a villamos energia kötelező átvételi rendszerben történő értékesítéséből származó előny.

3. A távhőtermelő és a távhőszolgáltató által az 1-2. pont szerinti kalkuláció bemutatásánál - az 1-2. pontokban foglaltakon belül - külön is megadandó adatok:

3.1. A személyi jellegű ráfordítások.

3.2. Az eszközökre vonatkozóan

a) a vállalkozásnak a tárgyévet megelőző évről készült mérlegében szereplő, a tevékenységhez tartozó immateriális javak és tárgyi eszközök értéke után elszámolt értékcsökkenés,

b) a tárgyévben várhatóan aktiválásra kerülő eszközök értéke.

3.3. Biztosítási költségek.

3.4. Az egyéb ráfordítások közül

a) a jogszabály által előírt és befizetett adók, illetékek,

b) jogszabályban kötelezően elő nem írt szolgáltatásért fizetett illetékek és eljárási díjak.

2. melléklet a 36/2009. (VII. 22.) KHEM rendelethez

Módszertani útmutató a távhőszolgáltatás csatlakozási díjának és a távhő díjának (árának) megállapításánál alkalmazandó szempontokról és az egyes árképző elemek figyelembevételének módjáról

A Magyar Energia Hivatal a távhőszolgáltatásról szóló 2005. évi XVIII. törvény (a továbbiakban: Tszt.) 57/A. § (3) bekezdésében, valamint 57/B. § (1) bekezdésében foglalt - a lakossági távhőszolgáltatás díja, illetve a távhőtermelő és a távhőszolgáltató közötti szerződésben meghatározott ár (a továbbiakban együtt: távhőár) ellenőrzésével kapcsolatos - feladatainak ellátása során az alábbi módszertan alapulvételével jár el.

Jelen Módszertani útmutató célja nem a konkrét árak (díjtételek) kialakítása, illetve függvényszerű levezetése, hanem a Hivatal által az árelőírás során alkalmazott szempontok bemutatása, valamint egységes elvek rögzítése az indokolt árképző elemek meghatározásához. Ezen egységes elvek szerint kell

- a távhőtermelőnek a (közvetve) lakossági távhőszolgáltatási célra értékesített hőenergia, illetve

- a távhőszolgáltatónak a lakossági távhőszolgáltatás

költségeit, valamint az ezen költségekre épülő távhőárat/díjat bemutatnia.

A Módszertani útmutató által figyelembe vett általános alapelvek a Tszt. 57. §-a alapján az alábbiak:

- a távhő ára biztosítson fedezetet a hatékonyan működő vállalkozó szükséges és indokoltan felmerült ráfordításaira, és a működéshez szükséges nyereséghez,

- a távhő ára ösztönözzön a biztonságos és legkisebb költségű távhő termelésre és szolgáltatásra, a kapacitások hatékony igénybevételére, valamint a távhővel való takarékosagra,
- a kapcsolatosan termelt villamos energia kötelező átvételi rendszerében történő részvételből származó előny jusson el a távhőfogyasztókhoz.

1. Az árellenőrzés szempontjai

A Hivatal a távhőárak vizsgálatát az alábbi megközelítések alapján, azok együttes figyelembevételével végzi el:

a) A távhőszolgáltató, illetve a termelő éves tényadatokból levezetve mutatja be a lakossági távhőszolgáltatás díjának képzését.

Ennek során a hőt távhőszolgáltatási célra saját maga is termelő távhőszolgáltatónak a saját termelésű hőenergia költségeit, valamint átlagos bekerülési költségét is külön ki kell mutatnia.

A költségek figyelembevételének általános elveit a 2. fejezet tartalmazza. Az egyes költségneveket a kimutatáshoz a 3. fejezetben foglaltak szerint kell a kimutatáshoz figyelembe venni.

b) A távhőtermelő (ideértve a hőt saját maga is termelő távhőszolgáltatót is) a 4. fejezetben szereplő képlet szerint is kimutatja a távhő tényadatokon alapuló, a kapcsolatos termelés nyereségét is tartalmazó átlagárát.

c) Az egyes árképző elemekre vonatkozóan a Hivatal az érintett vállalkozásokat jellemző paramétereik szerint csoportokba (kategóriákba) sorolja. Az egyes kategóriákon belül a Hivatal a jellemző paraméterek alapján - a Tszt. 57. § (2)-(3) bekezdésében megfogalmazott alapelveket szem előtt tartva - referenciaértékeket határoz meg.

A referenciaértékekkel kapcsolatos részleteket az 5. fejezet tartalmazza.

Az 1. *a)* pont szerinti (költség alapon), illetve az 1. *b)* pont szerinti (a villamos energia értékesítéséből származó előnyt is magában foglaló képlet alapján) számított termelői hő-átlagár, illetve átlagos bekerülési költség közül a Hivatal az alacsonyabb értéket tekinti tényadatok alapján kimutatottnak, és azt veti össze az 1. *c)* pont (referenciaértékek) alapján számított értékkel.

A Hivatal a fentiek figyelembevételével dönt arról, hogy a lakossági célra szolgáltatott távhő díja megfelel-e a Tszt. 57. § (2)-(3) bekezdéseiben meghatározott követelményeknek.

2. A költségek figyelembevételének általános elvei

2.1. Indokolt költség

a) a tárgyévvel megelőző évben ténylegesen felmerült és a tárgyévben is felmerülő, valamint

b) a dokumentumokkal (pl. szerződés) alátámaszthatóan az *a)* pontban foglaltakhoz képest a tárgyévben újonnan felmerülő (szükségessé váló)

éves költség/ráfordítás (a továbbiakban: költség[ek]) lehet.

2.2. Indokolt éves árbevétel összege alatt az indokolt költségek, és a Tszt. 57. § (3) bekezdése alapján a hatékonyan működő vállalkozó működéséhez szükséges nyereség összege értendő.

2.3. A távhő díját a megállapításának alapját képező indokolt éves árbevétel összegéből és a tárgyévre előrejelzett, értékesítésre kerülő éves hőmennyiségből levezetve kell kimutatni.

2.4. A 2.1. pont szerinti költségek közül a lakossági távhőszolgáltatási célú távhőtermelői és távhőszolgáltatói tevékenységhez (a továbbiakban: tevékenység) közvetlenül hozzárendelhető költségek vehetők figyelembe.

2.5. A tevékenységet végző vállalkozás (a továbbiakban: vállalkozás) általános működéséhez szükséges költségek - amennyiben a vállalkozás a 2.4. pontban említetten kívül más tevékenységet is folytat - csak a 2.4. pont szerinti tevékenységhez szükséges mértékben vehetők figyelembe. Az általános működéshez szükséges költségek felosztásának szabályait a vállalkozás számviteli politikájában és/vagy önköltség-számítási szabályzatában rögzíteni kell.

2.6. Kapcsolt hő- és villamosenergia-termelés esetén a kapcsolatos termelés költségeit meg kell osztani a hő- és villamos energia között, és a távhőtermelőnek (ideértve a hőt saját maga is termelő távhőszolgáltatót is) meg kell jelölnie a költségmegosztás módját (vetítési alapját).

2.7. A 2.1. pont *a)* alpontja szerinti indokolt költségek éves összegét a vállalkozás tárgyévvel megelőző évről vonatkozó, auditált eredménykimutatásában szereplő adatok vizsgálata alapján is meg lehet határozni a 2.1. pont *b)* alpontja szerinti korrekciók figyelembevételével.

2.8. Ha a vállalkozás által kimutatott (kalkulált) ár nyereséget is tartalmaz árképző elemként, annak mértékét és éves összegét a vállalkozásnak ki kell mutatnia, továbbá részletesen (beleértve az alkalmazott számítási módszertant is) indokolnia kell.

2.9. A 2.1. pont *a*) alpontja szerinti költségek (az értékcsökkenési leírás kivételével) legfeljebb a tárgyévre vonatkozó inflációs előrejelzés korrigált értékével módosítva vehetők figyelembe. Inflációs előrejelzésként a Magyar Nemzeti Bank által közzétett aktuális (legutolsó), a tárgyévre vonatkozó éves átlagos fogyasztóiár-index előrejelzést (a „Jelentés az infláció alakulásáról” című kiadvány szerint) kell alapul venni. Az inflációt a Hivatal (-1)-(-1,5%) inflációkorrekciós (a hatékonyságjavítási követelményeket, illetve az inflációs hatás bizonytalanságát közvetítő) tag alkalmazásával veheti figyelembe.

3. Egyes árképző elemek (költségelemek) figyelembevételének módja

3.1. Működési költségek

3.1.1. Anyagjellegű költségek

Az anyagjellegű költségeken belül a tüzelőanyag-költséget azon az értéken (a hozzá tartozó mennyiséggel együtt) kell kimutatni, amellyel a tárgyévet megelőző évre vonatkozó eredménykimutatás „Anyagköltség” sorában szerepel.

A távhőszolgáltatónak a lakossági távhőszolgáltatási célra vásárolt hő beszerzési értékét a mennyiség és az ár megjelölésével együtt kell kimutatnia.

Az igénybe vett szolgáltatások nagyságának indokoltságát - különös tekintettel pl. a kiszervezésekre és a tanácsadási díjakra - részletesen be kell mutatni és indokolni kell.

3.1.2. Személyi jellegű költségek

Személyi jellegű költségek között alapvetően a bérek és személyi jellegű egyéb költségek, valamint azok közterhei vehetők figyelembe.

Nem vehetők figyelembe árképző elemként (ezért külön is kimutatandók)

- a*) a menedzserbiztosítások elszámolt költségei,
- b*) a végkielégítések,
- c*) jogszabály által kötelezően elő nem írt jutalmak, kitüntetések,
- d*) lakásépítésre nyújtott támogatás,
- e*) nem veszélyes helyen dolgozó munkavállaló részére kötött, de munkáltató által fizetett életbiztosítás díja,
- f*) egyéb, hasonló jogcímű kifizetések.

3.1.3. Biztosítási költségek

A biztosítási költségeken belül

- a*) a tűz- és elemi károkra,
- b*) a géptörésre,
- c*) a környezetszennyezéssel kapcsolatos kockázatokra,
- d*) az irányítóközpontok számítógépközpontjában felmerülő károkra,
- e*) a munkáltatói felelősségbiztosításra (kártérítésre),
- f*) a kötelező gépjármű-felelősségbiztosításra (kivéve a személyi használatú járműveket),
- g*) a veszélyes munkahelyeken dolgozók élet- és balesetbiztosítására,
- h*) egyéb kockázatokra

kötött biztosítások díját kell kimutatni.

Árképző tényezőként csak az *a*)-*g*) pontokban felsorolt kockázatokra kötött biztosítások költségét lehet figyelembe venni.

3.1.4. Egyéb ráfordítások

Az egyéb ráfordítások közül a jogszabály által előírt és befizetett adók - a nyereségadó kivételével - és illetékek vehetők figyelembe a jogszabályban meghatározott mértékig. A jogszabályban kötelezően elő nem írt szolgáltatásért fizetett illetékek és eljárási díjak csak az indokolt mértékben tekintendők árképző elemnek.

3.1.5. Pénzügyi ráfordítások/bevételek

A hitelkamatok és az egyéb pénzügyi műveletek ráfordításai csak alapos egyedi vizsgálat alapján minősülhetnek külön is elismerendő indokolt költségeknek.

3.1.6. Rendkívüli ráfordítások/bevételek

Ezek a tételek a felmerülés jogcíme szerint kerülnek elemzésre. Azon tételek indokoltága külön vizsgálandó, amelyeket a számviteli törvény előírásai miatt ezen a költségsoron kell kimutatni, noha egyébként rendszeresen felmerülnek.

Nem indokolt rendkívüli ráfordítások/bevételek különösen:

- a fejlesztésre átadott pénzeszközök,
- a térítésmentes eszközátadások,
- a támogatások,
- az elengedett követelések,

- az átvállalt kötelezettségek.

3.1.7. Nem minősül árképző elemnek

- a) a beruházás összege,
- b) azon eszköz értékcsökkenése, amelyhez a szükséges beruházás forrását az államháztartás valamely alrendszeréből, európai uniós forrásból vagy más hasonló nemzetközi forrásból biztosították,
- c) a nyereségadó,
- d) a terven felüli értékcsökkenés,
- e) a 3.1.3. pont a)-g) alpontjaiban fel nem sorolt egyéb biztosítások díja,
- f) a bírság, a kártérítés, a káreseménnyel kapcsolatos költség (pl. biztosítás önrésze),
- g) a gazdasági reklámtevékenységre vonatkozó külön törvény szerinti gazdasági reklám,
- h) a személyi jellegű ráfordítások közül a 3.1.2. pontban kiemelt tétel.

3.2. Értékcsökkenés

Éves értékcsökkenési leírásaként a vállalkozásnak a tárgyévet megelőző naptári évről készült, a tárgyév végi időpontra vonatkozó auditált mérlegében szereplő, a tevékenységhez tartozó immateriális javak és tárgyi eszközök értéke után elszámolt értékcsökkenés vehető figyelembe. Az értékcsökkenés alapjául szolgáló eszközértéket csökkenteni kell a tárgyévben a vállalkozás nyilvántartásából kivezetésre kerülő eszközök értékével. A még nem aktivált eszközök értékét csak a 2.1. pont b) alpontjában foglalt feltételek egyértelmű teljesülése esetén lehet figyelembe venni.

A vállalkozásnak be kell mutatnia az értékcsökkenés számításához alkalmazott leírási kulcsokat, illetve a beruházások várható élettartamát.

4. A kötelező átvételi rendszerből származó előny kimutatása

A kötelező átvételi rendszerből származó előny hőárban történő kimutatásához az alábbi képletet kell alapul venni:

$$\text{átl}_H = \frac{(K_{H+VE} + NY_{H+VE}) - \text{ÁRB}_{VE}}{Q_H}$$

ahol:

átl_H : lakossági távhőszolgáltatás céljából távhőtermelő által értékesített hő értékesítési átlagára, illetve a távhőszolgáltató esetén a saját termelésű hő átlagos bekerülési költsége (Ft/GJ),

K_{H+VE} : a lakossági távhőszolgáltatási célra termelt hő és az ehhez tartozó kapcsolatos termelt villamos energia együttes indokolt éves költsége a 2.7. pontban foglaltak szerint számítva (Ft/év),

NY_{H+VE} : a lakossági távhőszolgáltatási célra termelt hő és az ehhez tartozó kapcsolatos termelt villamos energia termelésére számított nyereség (Ft/év),

ÁRB_{VE} : a hővel kapcsolatos termelt villamos energia értékesítéséből származó árbevétel (Ft/év),

Q_H : a lakossági távhőszolgáltatási célra értékesített éves hőmennyiség, beleértve az elvételtől távhőszolgáltatásra kiadott mennyiséget is (GJ/év),

A fenti képlet számszerűsítésénél a távhőtermelőnek az adatok benyújtásakor a tényadatokból kell kiindulnia, és minden ehhez képest végrehajtott módosítást tételesen indokolnia kell.

A fenti képlet nem vonatkozik a távhő értékesítésen kívüli, a távhőtermelő által a távhőszolgáltató részére végzett egyéb tevékenységek és a részére nyújtott kiegészítő szolgáltatások árképzésére.

5. A jellemző paraméterek szerinti kategóriák, valamint a hozzájuk tartozó referenciaértékek figyelembevétele

5.1. Iparági benchmark

A Hivatal az érintett vállalkozások által (a Hivatal erre az eljárásra rendszeresített és elektronikus úton benyújtható adatlapok útján nyújtott) adatszolgáltatásaiból származó, tárgyvetet megelőző adatok alapján a vállalkozásokat jellemző paramétereik szerint csoportokba (kategóriákba) sorolja. Ilyen kategóriaképző jellemző pl. a távhőtermelők esetén a kapcsolt termeléshez alkalmazott berendezések típusa.

Az egyes kategóriákon belül a Hivatal a jellemző paraméterek alapján - a Tszt. 57. § (2)-(3) bekezdésében megfogalmazott alapelveket szem előtt tartva - referenciaértékeket határoz meg. Irányadó paraméterként a Hivatal pl. a távhőtermelők esetén a következőket vizsgálja: a tüzelőanyag fajlagos költsége és az értékesített hő átlagos ára (illetve a kiadott hő belső elszámolási átlagára) közötti arány, a kapacitások kihasználtsága, a hatásfok, illetve a fajlagos állandó költségek.

Ezen kritériumok alapján határozza meg a Hivatal - az átlagos értékek és a szórások figyelembevételével - az adott kategória hőár referenciaértékét.

Amennyiben egy kategória alacsony elemszáma nem engedi meg statisztikai mutatók képzését, ott a Hivatal nem képez referenciaértéket (és csak az 1. a) illetve 1. b) pontban meghatározott módszer szerint jár el).

5.2. Műszaki benchmark

Távhőtermelők esetén az egyes technológiák műszaki jellemzői alapján is levezethető az átlagos hőárra vonatkozó referenciaérték. A bemenő paraméterek ekkor: reálkamatláb, fajlagos beruházási költség, tervezési élettartam, karbantartási tényező, egyéb költségek tényezője, hatásfok, kihasználtság, tüzelőanyag-ár, villamos-energia átvételi ár.

5.3. Nyereség benchmark

A Hivatal a hatékonyan működő vállalkozó nyereségének referencia értékét a kockázatmentes hozam, az iparági kockázatok és más energiaipari vállalkozásokra jellemző értékek figyelembevételével határozza meg. A referencia nyereség értéke eltérhet a távhőszolgáltató és a távhőtermelő esetében. A Hivatal a referencia nyereség értéket differenciálhatja - az 5.1. pont szerinti kategóriákra is figyelemmel - a távhőtermelő, illetve a távhőszolgáltató mérete és az alkalmazott technológia szerint.

5.4. Összevetés

5.4.1. Az iparági és a műszaki benchmark referenciaértékeit a Hivatal összeveti a tényadatokból számított távhőárral, illetve (termelők esetén) a kötelező átvételből származó előnyt tartalmazó képlet értékével. A Hivatal a referenciaértékeket is figyelembe veszi, amikor dönt arról, hogy a távhő ára megfelel-e a Tszt. 57. § (2)-(3) bekezdéseiben meghatározott követelményeknek.

5.4.2. Amennyiben a Hivatal az 5.4.1. pont szerinti összevetés során jelentős mértékű eltérést tapasztal, úgy tételes költség-felülvizsgálatot végezhet.

6. A tarifaképzésre és a tarifaszervezet kialakítására vonatkozó elvek

6.1. Ha a távhőszolgáltatónak történő távhő-értékesítés teljesítmény-lekötés mellett történik, a távhőtermelő az értékesített hő áráként teljesítménydíjat, hődíjat és pótvíz díjat állapíthat meg.

6.2. A távhőtermelőnek a 6.1. pont szerinti tarifastruktúra alkalmazása esetén az állandó költségeket, valamint a nyereségfedezetet alapesetben a teljesítménydíjban, a változó költségeket (de ide értve pl. a földgáz teljesítménydíját is) a hődíjban célszerű megjelenítenie. Ettől a távhőtermelő indokolt esetben eltérhet, de akkor azt részleteznie és indokolnia kell.

6.3. Ha a távhőtermelő által távhőszolgáltatónak történő távhő-értékesítés teljesítmény-lekötés nélkül történik, a közvetve lakossági távhőszolgáltatásra értékesített hő árát tiszta hődíjban is meg lehet állapítani.

6.4. A távhőszolgáltató a lakossági távhőszolgáltatás díjának részeként alapdíjat és hődíjat számíthat fel (alkalmazhat).

6.5. A lakossági távhőszolgáltatás állandó költségeit az alapdíjban, a változó költségeket (de ideértve a földgáz teljesítménydíját is) a hődíjban célszerű megjelenítenie. Ettől a távhőszolgáltató indokolt esetben eltérhet, de akkor azt részleteznie és indokolnia kell.

6.6. A lakossági távhőszolgáltatás díját a fűtésre és a használati melegített vízre vonatkozóan eltérően is meg lehet állapítani.